

har anført, at alle Personer, som henhørte til Underclasserne, gif af med deres fulde Indtægt i Pension. Jeg har netop her Resolutionen liggende for mig, og det er deri udtrykkeligt betinget af, f. Ex. med Hensyn til Høboister, at de ere Familiefædre eller i ethvert Fald gifte; denne Ret blev altsaa ingenlunde tilstaaet dem Alle i Almindelighed, saaledes som det er den ærede Rigsdagsmands Mening, at det nu omhandlede Lovforslag skulde redigeres, saaledes at Alle, uden Hensyn til deres Trang, skulde have den forøgede Understøttelse. Det var i hiin Resolution opstillet som en legal Formodning for deres Trang, at de vare Familiefædre eller gifte; men en saadan Forskjel mellem Familiefædre eller Ikke-Familiefædre foreligger jo ikke i det Lovforslag, som nu her er under 3die Behandling.

Formanden: Den ærede 3die Landsthingsmand for 3die Kreds (Wessely) vinker Ordet; han har vel havt det 2 Gange, men jeg antager, at der fra Thingets Side ikke vil Hayes Noget imod, at han atter faaer det (Nei!).

Wessely: Jeg kan ikke godt indrømme, at man har Ret, naar man opstiller Folkethinget som en Bussemænd for Landsthinget, hvilket det forekommer mig man gjør, naar man argumenterer fra, at, dersom vi ikke gaae ind paa, hvad Folkethinget har vedtaget, saa vil Folkethinget ikke gaae ind paa nogen anden Anstuelse, og selgelig maae vi frygte for Folkethinget og ikke vedtage det stillede Vædringsforslag. Jeg har altid antaget, at det er den Overbeviisning, som ethvert Medlem af Rigsdagen har om en Sags Rigtighed eller Ikke-Rigtighed, om et Forslags Hensigtsmæssighed eller Uhenigtsmæssighed, der var det afgjørende Moment, naar man skal stemme for eller imod. Hvad det senere kan føre til, dersom et Lovforslag gaar tilbage til Folkethinget, er en ganske anden Betragtning. Denne Betragtning kan først senere opstaae, naar muligviis et samlet Udvalg skulde træde i Virksomhed, for at bringe Overensstemmelse tilveie. Men forsaavidt man ogsaa nu vilde affee fra denne Betragtning og det Hensigtsmæssige i, at indblande den i Discussionen, og kun vilde tage Hensyn til det nær-

værende Tilfælde, maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at dersom jeg havde den mindste Tvivl om, at Antagelsen af nærværende Vædringsforslag skulde føre til det Resultat, at ingen Understøttelse blev givet disse trængende Bestillingsmænd, da skulde jeg vistnok ikke have fremkommet med dette Vædringsforslag. Men jeg maa ogsaa gjøre opmærksom paa, at det dog vel er utænkligt, at, naar hele Rigsdagen — og saavidt jeg veed, har ingen Stemme hverken i Landsthinget eller i Folkethinget udtalt sig derimod, — er enig i, at det er hensigtsmæssigt, at en Understøttelse gives disse trængende Bestillingsmænd, de forskjellige Anstuelser om, paa hvilken Maade en saadan Understøttelse bør ydes, da skulde føre til, at man hellere end at afhjælpe denne Trang, man anerkjender finder Sted, skulde forkaeste det hele Lovforslag. Dette forekommer mig at være en Betragtning, som maa ligge saa fjernt fra enhver Rigsdagsmand, at jeg ikke har den mindste Tvivl om, at Sagen vil kunne bringes tilende.

Rirk: Dersom det stod i den ærede Rigsdagsmands Magt at forcere Sagen, da vilde jeg give ham Ret, og jeg vilde ogsaa give ham Ret i, at man aldeles ikke skal holde sig til, hvad det andet Thing i Almindelighed foretager sig, men til det, der staaer klart for En, og efter Ens Overbeviisning er det Rette. Den ærede Rigsdagsmand er ogsaa enig i, at disse Bestillingsmænd fortjene særdeles Opmærksomhed med Hensyn til en forøget Understøttelse, og det mener han, hele Rigsdagen er, hvilket jeg ogsaa antager for givet. Men, naar dette er saa, da veed jeg tilforladelig ikke, hvorfor man skulde udsætte en Sag, hvorved man kan gjøre noget Godt, for den Uvisshed, om den skulde gaae igjennem. Der er dog Tvivl derom, og er den tilstede, og den synes ogsaa at være tilstede hos Andre, saa kan jeg virkelig ikke skjønne, at man mener det ærligt med Sagen ved at stille den saaledes, at det bliver uvist, om den kan antages eller ei. Hvad det hele finantstille Spørgsmaal angaaer i denne Sag, da er det vist af en saaringe Betydning, at der i saa Henseende ikke kan indvendes Noget. Vi have Exempel paa, at der er tilstaaet en Pension til en en-